

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 fl. 60 kr., za pol leta, 1 fl. 80 kr. za četert leta 90 kr. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 fl. 20, za pol leta 2 fl. 20 kr., za četert leta 1 fl. 15 kr. nov. dn.

V Ljubljani v sredo 15. januarja 1862.

SLAVA

ANTONU MARTINU SLOMŠEKU,

milostljivemu knezu in škofu labodskemu

17. prosinca 1862.

Bistro se Drava valí, ki čula je nekda knezove
Kmetom v slovenskih glaséh koroške prisegati zvestost,
Sestrice svoje vabé, da prišle bi danes na praznik
V slavni beli gradič, veličastni prestol Antonov:
Hrupne Mure sopót, ki veže Prekmurce z nami;
(Naj bi skoro bili pastirja našega ovce,
Naj jih ne bi strašno več žulil jarem madjarski,
Pustil dušno blago v korist razevetati pravo),
Savo, nosi pozdrav Hrvatom, srbskim junakom,
Naj smo složni vsigdar kor sinci Slave na jugu;
Šče Savinjo mirno, na čije levem pobrežji
Zibka je tekla v Ponikvi, posteljea prva vladiku.
Muri, Savi veli, ki vladikovine prelepe
Spirate skrajne robe, veli Savinji zdravilni:
Zberimo pevske glase, pozovimo pisane ptice,
Da poslavi se god, z nebes rosi blagoslov naj!
Plava jarni labod po svetlih dravskih valovih,
Vredno da podari brnečih glasov milino;
Venčan danes pahlja slavič z grmičev dolanskih
Le pastirju želé zročiti pesmico mično;
Z južnih šibkih lesov vesela svojega grla

Posvetiti dari se nežna grlica pašči.
Pevski zbor zadoni soglasno v srebrnih glasih:
„Prečestiti gospod! rad sprejmi naše poklone,
Je ponuja srce goreče dnes godovnjaku.
Srečen bodi tečaj pozemski Tvojega žitka,
Srečno, varno ravnaj šče dolgo ovčice svoje,
Močno krepí razvoj nam narodne naše omike,
Naj sovražnik spozná slovenske blage terjatve,
Bodi nam črstev vodnik najdalje v križnem razcvetu,
Rešimo naj se okov, ki dušo, ki srce nam žule;
Kdar se preseliš odtod, obilno Te Bog povelčaj
Mnoge za trude tukaj, vsej nosiš je vsele potrjno.
V raju spominjaj se nas, po pravem da hodimo potu,
Naj se zvezda lešči srečivna Slovencom brez konca.“
Nesi beli golob ta dar pred vladikov prestol
V zlati listek zavít, okinčan z vencem slovenskim,
Zroči v blago roko prosé: dovoljno se sprejmi!

Reke ne govore, ni petje pisanih ptičic,
Genij slovenski delí dar varhu vere, slovenstva.

R. B.

Gospodarske reči.

Dobrovoljen opomin našim gospodarjem zastran
suhih češplj.

Dobro vem, da so „Novice“ že enekrat opominjale naše gospodarje, naj si prizadevajo češplje tako sušiti, da ne bojo smrdele po dimu. Al žalibog! da so bili njih poduki o tem dosihmal še bob v steno. Dragi moji, povem Vam, da letos je več tavžent centov naših suhих češplj le zato tukaj v Ljubljani brez kupca ostalo, ker ne marajo za-nje zavolj neprijetnega duha po dimu. Ko so turške češplje po 18 gold. cent prodavali, so naše, ki niso zakajene bile, šle le po 12 gold., več tavžent centov zakajenih pa jih je obležalo brez kupca.

Res je sicer, da naše češplje niso tako okusne in sladke kakor turške, ki večidel pridejo iz Bosne, zato ker je naše podnebje ojtřejše, pa toliko je vendar tudi res, da bi se tudi naše češplje, ako bi dobro dozorele in bi se znale dobro sušiti, dosti lože spečale, in ne bi treba bilo, toliko lepega dnarca za suhe češplje v ptuje kraje, pošiljati. Bodi Bogu milo! da še zmiraj moramo reči: sreča nas išče, pa ne maramo za njo, ker smo pretrmasti, da bi popravili kar so naši stari očetje napak delali!

Prezlo posušeno sadje je žilavo in se skuha rado mehko; varovati je, da se pri sušenju ne sožgè in da po dimu ne diši; tako sadje je malo obrajtano in se prodá le takim ljudém, ki ne vejo, kakošno mora suho sadje biti! Saj ni nobena copernija sušivnice (paštve) tako napraviti, da ima dim odušek kam drugam, ne pa na češplje.

Verjemite mi, da z majhnimi stroški si zboljšate lahko ceno pridelka svojega toliko, da je bote sami veseli. Če so davki sedaj večí kakor so nekđaj bili, ko so naši stari očetje živeli in zakajene češplje prodajali, moramo skrbeti, da si pomnožimo svoje dohodke in si vlovimo več dobička; po tem nas bo lože stalo odrajtovati več davšine. Kolo časa je že tako, da se moramo sukati po njem, pa ne rok križem držati. „Naprej!“ mora tudi klic biti kmetovo in obrtnikovo. Saj veste, kaj nam je naš Vodnik pel:

Um ti je dan,

Sreča te iše,

Ak — nisi zaspan!

Naj bi domoljubne podružnice naše v svojih okolicah suhe češplje v posebno svojo skrb vzele.

Fid. Terpinc.